

متن پرسش

استاد گرامی با سلام: چرا شخصی مثل استیون هاوکینگ که به تازگی مرده، که در زمینه ریاضات کاربردی و فیزیک نظری و کیهانشناسی صاحب نظر بوده، خدا را که از بدیهیات عقلی و وجودی است منکر شده و از درک ابتدایی ترین بدیهیات و مبرهن ترین بدیهیات که خداوند است عاجز است، چه برسد درک آخرت و ...؟ چرا علم و دانشش او را به خدا نزدیک نکرد، در صورتی که انتظار می رود اینگونه افراد که نظم سازمندی شده عالم را بهتر از هر کس درک می کنند و باید بیشتر به خدا نزدیک شوند، اما برعکس منکر می شوند، مشکل از کجاست؟ و چه انفاقی می افتد که به کفر و انکار می رسند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عقل ریاضی به شرطی مفید است که پشتوانه ی آن عقل قدسی باشد به

همان معنایی که حضرت علی علیه السلام می‌فرمایند: العقل عقلان «عقل مطبوع و عقل مسموع) ولا ینفع المسموع اذا لم یکن المطبوع» [1]. علم دو علم است، یکی علم شنیده شده، یعنی فرا گرفته شده از خارج، و دیگر علم مطبوع. عقل مطبوع یعنی آن عقلی که از طبیعت و سرشت انسان سرچشمه می‌گیرد، علمی که انسان از دیگری یاد نگرفته. بعد می‌فرماید: و علم مسموع اگر علم مطبوع نباشد فایده ندارد. علم تجربی به خودی خود راه‌گشا نیست مگر آن‌که در بستر عقل قدسی و فطری انجام گیرد. متأسفانه علم مدرن سعی می‌کند آن عقل را نادیده بگیرد. موفق باشید